

Olv.: Kiv 20,1-17 – 1Kor1,22-25 – Jn 2,13-25

A templom megtisztítása

## **KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL**

### ***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek!

Igen nagy szükségünk van a Lélekre, a Lélekre, aki egybefog bennünket. Egyedül a lélek számít, a test csak a lélek hordozója. Lelkünket emlegetjük emberi kapcsolatainkban. Gyönyörű fordulatok vannak ezzel kapcsolatosan a mi magyar nyelvünkben. Egyik legszebb, amikor azt mondjuk valakire: „Jó lélek!” Ahhoz, hogy a Lélek határozza meg az életünket, a gondolatainkat, a cselekedeteinket, ahhoz ébren kell tartani magunkban a Lelket, mert a Lélek az isteni tényező életünkben. Emberek, amikor nagyon kedveset akarnak mondani, - talán végig sem gondolják, mi az üzenete ennek a mondatnak, - akkor azt mondják: „Semmit se változtál.” Kis pozitív eleme is van ennek a mondatnak, de valójában az ember életének lendületét az adja, hogy változik, nem külsőleg, hanem a lelke. Ezért vizsgáljuk meg mindig magunkat, ezért vizsgáljuk felül az életünket, a programjainkat, a célkitűzéseinket, a terveinket, mert igazítani kell lelkünket az Isten Lelkéhez.

Ma is azért vagyunk itt. Nézzünk önmagunkba és kérjük Isten segítségét, hogy változni tudjunk, mindig jobbak legyünk.

### ***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek!

Vigasztalásképpen emlegetjük: „Egyedül Isten tudja, mi van az ember szívében!” Általában a magunk mentségére szoktuk kijelenteni ezt az igazságot. Valóban így van. Jézus arról is beszélt: „Minden jó, minden rossz az ember szívéből származik.” Az evangéliumban azt halljuk, hogy Jézus ismer bennünket, Jézus ismeri az embert, tudja milyen a mi lelkünk, akkor ma, nagyböjt 3. vasárnapján különösképpen erre az igazságra koncentráljunk:

***Tudjátok-e Testvérek, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma?***

***Tudjátok-e, hogy Isten Lelke lakik bennetek?***

Erről a rokonságról, az Istenhez tartozásunkról elmélkedjünk. Ragadjunk meg mindent ahhoz, hogy az emberben valóban a jó Lélek működjön. A jó Lélek határozza meg gondolatainkat, cselekedeteinket, mert ez az egyetlen lehetőségünk, vagy a Lélek felől értelmezzük a mindenséget, értelmezzük az életünket, vagy eltemet bennünket mindaz, amit e világának mondunk.

### ***A zsidók szent temploma Isten jelenlétének a helye***

Sajátos ez a mai evangélium. Jézus valami olyat tesz, ami érthetetlen a zsidók számára. Meg is kérdezik, mire föl, honnan veszi ehhez a meghatalmazást. A templomról van szó, a zsidók szentélyéről van szó, amely Isten jelenlétének a helye. A templom a zsidók gondolkodása szerint az a hely, ahol az Isten jelen van és ahol Istennek áldozatokat ajánlanak fel. Ezekkel az áldozatokkal kifejezik tiszteletüket, elismerésüket, hódolatukat az Isten előtt. Történelmi ismereteink szerint, a zsidók szent templomát Heródes nagyon széppé tette, nem véletlenül. Ezzel a zsidók kegyeit akarta megnyerni. A templom a régi Mória hegyen volt, azon a helyen,

ahol Ábrahám kész volt Izsákot feláldozni Istennek. Ezen a hegyen épült a templom, és amikor Salamon Jeruzsálemet fővárossá tette, akkor ezt a hegyet Templom hegynek nevezték.

Ami itt a templomban történt, az egészen logikus volt. Ebbe a jeruzsálemi szentélybe minden hívő zsidó legalább egyszer életében elzarándokolt, aki tehetett, minden évben legalább egyszer elment. Az életében egyszer illett mindenkinek elzarándokolni ide. Ez a templom nem úgy nézett ki, mint a mi templomaink. Volt a szentek szentje, ahol az Isten jelenlétére gondoltak a zsidók. Hatalmas, különböző elnevezésű udvarok tartoztak ehhez a templomhoz. Itt voltak a pénzváltók asztalai, itt voltak az áldozati állatok, amiket meg lehetett vásárolni. Végeredményben jószolgálati ügyről van szó, hiszen akik az ország különböző pontjairól érkeztek, azok itt vásárolhatták meg azt az áldozati állatot, amit föl akartak ajánlani az Istennek. Itt válthattak pénzt, hogy ezeket az üzleteket lebonyolíthassák. Mondhatjuk azt, hogy mi kifogása volt Jézusnak ez ellen, hiszen ez praktikus dolog volt, igazából segítség.

### ***A mai történet valódi magyarázata: az Újszövetség előkészítése***

Ezeket az eseményeket nézhetjük egyrészt általános értelmezés szerint, másrészt átvitt, bibliai, üdvtörténeti szempontból is értelmezhetjük. A Szentírás-magyarázók nem egyszer beszélnek arról, hogy Jézus kifogásolta azt, ami hozzátapadt ezeknek az embereknek a kezéhez. Inkább azt mondhatjuk, ami hozzátapadt ezeknek az embereknek a lelkéhez, mert ami az ember kezéhez tapad, az a lelkét deformálja, az a lelkét alakítja át. Az ilyen ember kilép az emberi közösségből, mert az emberi közösség méltatlan haszonélvezője, a lehetőségek kihasználója. Általában önös szempontok uralkodnak el az ilyen ember életében. Ez Jézusnak nem tetszett, de ennél többről van szó. A zsidók megkérdezik, mi okon, honnan veszi a bátorságot, hogy ezt teszi. A zsidók úgy értelmezték Jézusnak ezt a cselekedetét, úgy gondolták, hogy a rítus ellen, a zsidó törvények ellen, a zsidó szabályok ellen vét ezzel Jézus. Másrészt - ha ezt nem is mondták ki, de a mélyben ez van, - Jézus ezzel a zsidó központi bank ellen vétett. Mindez felszínes magyarázat. *A valódi magyarázat egészen más.*

*Ha ez a templom, a szentek szentje az a hely, ahol jelen van az Isten,  
akkor Jézus, aki értünk Emberré lett az a valaki, akiben megjelent az Isten!  
Tehát ettől a pillanattól kezdve ennek a templomnak megszűnik a feladata!*

***Jézus maga lett a templom!***  
***Ő maga az Isten, ő az isteni Lélek!***  
***Itt egy egészen nagy átrendeződésnek vagyunk a tanúi.***  
***Ez az Újszövetség előkészítése.***

Megszűnik az a régi, ahol misztikus módon kapcsolódnak az emberek Istenhez, aki a szabadítójuk, akinek kifejezik hálájukat, szeretetüket, köszönetüket.

Az Újszövetség Istene Jézus Krisztusban jelenik meg közöttünk. Ez azt jelenti, hogy olyan az Isten, ahogy Jézus szeret, olyan az Isten, ahogy megtapasztaljuk Jézusban az Isten embert segítő, embert mentető, megváltó jóságát.

***Nincs többé szükség ezekre az áldozatokra,  
mert Jézus maga adja oda az életét értünk,  
mert szeret és nagylelkű!  
Az odaadásnak ezek a kritériumai.***

Igazán adjuk oda életünket a másik embernek! Ez az életünk értelme, e nélkül nem tartozhatunk össze egymással. Vagy odaajándékozunk egymásnak az életünket, vagy idegenek vagyunk egymás számára.

***Az, aki odaajándékozza az életét,  
az szereti azt a másik embert, és érte minden áldozatra kész!***

***Az ember lehetősége, hogy megváltozhat!***

Amikor Jézus azt teszi, amiről hallottunk a mai evangéliumban, akkor előre vetíti ezt az új világot. Megjeleníti számunkra az ember új lehetőségét. Nem lehet megvásárolni aprócska felajánlásokkal, áldozatocskákkal emberi kapcsolatokat. Istencapcsolatot semmiképpen, de emberi kapcsolatokat sem.

***Nem érnek semmit a szavak, ha azokat nem igazolják a cselekedetek.  
Ez az új világ, az Újszövetség, a megváltott világ a lényege!***

Ha most körülnézünk a világunkban, akkor végeredményben ez jön vissza. A szentmise elején azt mondtam, hogy meg kell változni. Nem változtál semmit. A külsőre adott esetben ez igaz lehet. Sokszor ezek csak szép szavak. Valójában az ember lehetősége az, hogy képes megváltozni és ez szükséges.

***Egyikünk sem elégedhet meg azzal, ami éppen van.  
Mindig törekedni kell a jobbra.***

Az ember, aki ezt komolyan veszi, az egy új világ képviselője ebben a mi világunkban, amely világban mi emberek olcsón akarjuk megvásárolni a kapcsolatainkat. Lehetőség szerint minél kevesebb áldozattal szeretnénk jól élni

Ezt a párhuzamot viszem tovább:

A jeruzsálemi templom az a hely, ahol az Isten jelenlétét ünneplik. Jézus Krisztus az a személy, akiben Isten megjelenik a világunkban, mert az Isten Lelke lakozik benne.

Akkor mi emberek: „Nem tudjátok, hogy Isten Lelke lakik bennetek?”

***Akkor ezzel a lehetőséggel többet kell foglalkoznunk, hogy az Isten Lelke lakik bennünk.***

***E körül vizsgálódjunk nagybőjt 3. vasárnapján.***

1. Legyünk óvatosak, ***a lelki restség*** elhatalmasodhat az emberen.

***Az önelégültség*** nagy veszélyt jelenthet mindegyikünk esetében.

2. ***A javak, a dolgok*** varázslatosak lehetnek az ember számára.

***A lelki restség, az önelégültség***

Arról van szó, hogy az ember úgy gondolja, hogy ahogy van, az jó, az megfelelő. Hányszor találkozunk egymással, beszélgetünk egymással és mindenki megelégedett önmagával. Ez derül ki a beszélgetéseinkből. Alig van ember, aki azon komolyan gondolkodik és ezt ki is fejezi, - ó, ilyen szinte nincs is, - hogy neki milyen gondjai, bajai vannak önmagával, nem a másik emberrel. A másik emberrel mindig gondunk, bajunk van.

Ez mindig arról szól, hogy mi magunk tökéletesek vagyunk.

Nagy veszély. Ez a lelki készségünk elaltatása.

Még az is lehet, hogy az ember törekszik

és tesz is sok mindent, csak már régen nem szeret.

Az Istennel való kapcsolatunkban is ez a kulcsmozzanat.  
 Sok mindent megteszünk Istenre hivatkozva,  
 Csak már régen nem szeretjük. Így nem lehet Istenhez tartozni.

Az egymással való kapcsolatunkban is igaz. Mennyi mindent megteszünk egymásért adott esetben, hogy mentjük, ami menthető, csak már régen nem szeretjük egymást. Mit ér? Mit ér? Hamis világ. Önmagunkat csapjuk be. Nincs lelkiület már az ilyen életben. Vannak emberek, akik annyi mindent tesznek, csak ez a szeretet hiányzik belőlük. Diogenésszel kapcsolatos ez a történet. Vesz egy hordót, aztán görgeti. Kérdezik, hogy mi ez? Miféle trükk? Azt mondja, azért teszem, hogy úgy tűnjön, hogy valamit én is teszek. Mennyi ember van, akinek az élete, a cselekedetei ilyen trükkösek. Úgy tűnjön, hogy ő is valamit tesz, csak éppen a Lélek hiányzik ezekből a cselekedetektől, *a szeretet, a motiváció*.  
 Testvérek! Ez a lelki restség. Ez mérgezi meg a kapcsolatainkat.

### ***A javak, a dolgok varázsa***

Ugyanilyen veszélyt jelentenek a javak, a dolgok varázsa. Nagyon titoktalan az a világ, egysíkú az a világ, ahol mindent meghatároznak az ismeretek és a javak birtokolása. Az Isten nélküli világ el van telve önmagával, az ismereteivel, amelyek hatalmasak, a javakkal, amiket meg tud szerezni magának, csak éppen ízetlen és semmi varázslat nincs benne.

Nagy kísértés, hogy megelégszünk azzal, hogy ebben áll az életünk,  
 Hogy jutottunk valamire ismeretekben, tudásban, javakban,  
 csak éppen nem elég és békétlenek vagyunk mindennek ellenére.

### ***Eligazítást csak onnan fölülről kaphatunk!***

Ismerős mindenki számára a közlekedő edények törvénye. Beletöltjük a vizet, akkor a víz egy szinten van mindegyik csőben. Mi van akkor, ha az egyik csőnek a száját lefedjük? Abban a pillanatban már nem igaz, már nem egy szinte van a két csőben a víz. Igen, ha fölfelé nem nyitott az ember, akkor lehetetlen összefogni, akkor lehetetlen összetartozni, akkor lehetetlen egyetlen törvényre hivatkozni, mert zárt a világom, zárt a gondolkodásom. Lehatároltak az emberi kapcsolataink. Ha fölfelé nem nyitott az ember, akkor önmagába fullad, akkor egyedül marad. Semmi köze nincs a másik emberhez, mert eligazítást emberi kapcsolatainkban csak onnan fölülről kaphatunk. Miért legyek én nagylelkű, megértő, türelmes, megbocsájtó, segítőkész ahhoz a másikhoz? Csak?

### ***Ez egy felülről jövő igazság!***

Az olvasmányra figyelve Mózes törvényeire hivatkozhatom, de legfőképpen Jézusra hivatkozom, aki onnan felülről jött, akinek isteni Lelke van, aki szeret bennünket és nagylelkű! Nagybőjt 3. vasárnapján, ha Jézus cselekedetére figyelünk, amit hallottunk, akkor nekünk, akik itt vagyunk, akik mégiscsak így-úgy Istenhez tartozónak valljuk magunkat,

*el kell gondolkodnunk azon, hogy minek kell megváltozni bennünk ahhoz,  
 hogy az isteni Lélek határozza meg az életünket, kapcsolatainkat és a világ sorsát.*

+ A M E N +